

сать другара си, а баба та попыта, думаючи: кой те научи, о жено, тыя прекрасны и пречудны думы да речешь; И баба та му рече: О Господару судіе, едно дете на петь години ме сретна, и видевши ме плачуца, испита вина та плача, и научи ме тыя думы. И судія та почудисе разуму детинскому и остротѣ ума неговаго.

И тува окончавши царскій сынъ, рече пакъ на баща си: послушай ми владыко царю и още едно повѣствованіе.

Повѣствованіе второ царскаго сына.

Единъ торговецъ имаше обычай да торгува сосъ благовонны древа. Чу прочее, зацо во онсица градъ продаватсе благовонны те древа скъпо, и абіе зема колку то благовонны древа имаше, и отиде въ онай градъ. Растовари обаче вонъ отъ града на едно место, за да разумѣе понапредъ цѣна та на торговія та си. По случаю же мина отъ тамо една служебница одного господаря, и попыта го, каковъ человекъ е; и що е товаръ му; И онъ рече: Торговецъ человекъ самъ, и товаръ ми е благовонны древа, кои то донесохъ да продадемъ въ тоя градъ. Служебница та же оная отидевши каза сичко то господарю своему: кой то беше многознающій человекъ, то есть шутъ (лукавъ). Тѣмже абіе собра колку то благовонны древа имаше, и тури